

સખાવત નામા.

હઝરત અલીકા

લીખનેવાલે ઓર છપાનેવાલે,
મીયાં બદરુદ્દીન હુસેનુદ્દીન નીઝામી.

પુસ્તકસેલર એન્ડ પબ્લીશર,
ત્રણ દરવાજા—અમદાવાદ.

Printed by Motilal Ganpatram at the
“Manhar” Printing Press.

Pankor Naka—AHMEDABAD.

છલક ૨૦૦૦

સને ૧૩૨૭ હીજરી.

સને ૧૯૧૯ ખ્રીસ્તી.

ક્રી. ૦-૨-૦

સખાવત નામ.

અઝીજો હક તઆલા કિમરિયા હએ;
શરફ જીને મોહમદકો દીયા હએ;
કીએ થવદા તમક પએદા ખુદાને,
દિખાએ મોજહે ખએરલ વરાને.
ખુદા કા દોસ્ત ખતમુલ મુરસલી હએ,
વસી જરકા અમીરલ મોમીનો હએ;
નખી કા દોસ્ત હએ હક કા પ્યારા,
વોહ હએગા બાગે વેહદતકા સિતારા.
નખી કે દોસ્ત હએ વોહ જાતે આલી;
હશરકે દિન જો હએ ઉમ્મતકે વાલી,
અવલ સિદિક હઝરત ઉમરા ઉસમાન;
કે જીનકી સિકત બોલા આપ રહમાન.
અલી મુરતુજા માઅશુક રખકે,
વોહ જી ઔર જીન હએ હઝરત નખીકે;
રખાકર ચાર રકનો કી સલામી,
કીયા કર પંજતન કી તુ ગુલામી.
સખાવત ખતમ હએ મવલા અલીપર,
શુજઅત ખતમ હએ હકકે વલીપર;
સુનો તુમ મોજબ આલે નખીકા,
કરે જકરે સખા હઝરતઅલીકા.
સુનો એક રોઝ કા ચારો બયાં હએ,
સખાવત શાહે મરબં કી અયાં હએ;
નમાઝ એક રોઝ પઢકર શાહે અકબર,
ચલે મસ્જદ સે ધરકી તરફ હયદર.
અલી કે દૌશ પર હઝરત હસન થે,
જો હઝરત કાતમા કે નવ રતન થે;
ચલે આતેથે ધરકો શાહે અમરાર,
હુવા ઇતિનેમે એક સાયલ નમુદાર.
સવાલ ઉરને કીયા ધરસે નીકલ કર,
કે યા હએદર મેરી મશકિલ કો હલકર;
મોહમદ મુસ્તફા કે તુમ વસી હો,

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૪૧૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ સંખ્યાવત નામ

વિષય ૪૬૮ : ૩ ૪૬૮

ખામો પેશવા હાદી સખી હો.
 સખાવત હએ તેરી દુનયામેં અઝહાર,
 ખિકે હો રાહે મવલા મેં કહ બાર;
 મેં જખ જનું કે હો શાહે વીલાયત.
 કરે હસનએન કો મુઝાકો ધનાયત.
 મેં આજઝ મુશ્લીસ ઓર મિસ્રી ગદાહ,
 ગરીબો બેકસો બે આશના હું;
 યહ સુનકર ખાત સાયલકી અલીને;
 દીયા બેટા હસન ઉસકો વલીને.
 કહા સાયલને તુમ મુશ્લીલ કુશા હો,
 વોહ બેટા દુસરા બી મુઝ અતા હો;
 યેહ ફરમાયા અલીને ઉસ ગદાસે,
 સવાલ ઉસકા તુ કર ખએશન નીસા સે.
 હસન બેટા મેરા લખતે જગર હએ,
 રહા શખ્ખીર ઝોહરા કા પીસર હએ;
 હસએન ધમને અલી સીખતે નખી હએ,
 નખી ઓર ફાતમાં કા જનો જ હએ.
 તુ સાયલ હોગા જખ ખીનતે નખી સે,
 વોહ બેટા તુઝકો બખશેગી ખુશીસે;
 અગર શખ્ખીર કા હોતા મેં મુખતાર,
 ન કરતા ઉસકે દેને પર મેં તકરાર.
 હસનસે પુંછા રસ્તેમેં ગદાને,
 દીયા તુઝકો મુઝે શેરે ખુદાને;
 તેરી જો માં હએ ખાતુને કયામત,
 કરેગી મુઝકો વોહ બેટા ધનાયત.
 યેહ ફરમાયા હસનને ઉસ ગદાકો.
 નહીં તું જનતા ખેશન નીસાકો,
 મેરી વોહ વાલીદહ ખીનતે નખી હએ;
 અલી મુશ્લીલ કુશાસે બી સખી હએ.
 તુ ઉસ ખીખીસે જખ હોગા સવાલી;
 ન ફેરેગી તુઝે વોહ ફરસે ખાલી;
 સુનેગી જસ થડી વોહ તેરી તકરીર,
 વોહ બખશેગી તુઝે ફરઝદે શખ્ખીર.
 મદા સુનકર કે યેહ મજહૂર સારા,
 વોહ દરે પર ફાતમા કે જા પુકાર;

કે અમ બેટી મોહમ્મદ મુસ્તફા કી,
 કરો દાબત રવા તુમ મુઝ ગદા કી.
 હસન બખ્શા મુજે રોરે ખુદાને,
 ઠીયા મુઝકો ખુશી મુશકિલ કુશાને;
 સવાલ હયે અમ મેરા મિન્તે નખીસે,
 ફુસેન અમ તુબી ગરબખશે ખુશીસે.
 મેં સાયલ હું તેરે દરકા ખુદારા,
 મુજે તુ બખ્શદે શબ્દીર પ્યારા;
 અલીકે ધરકી હયે મુખતાર બિલકુલ,
 ન કર બેટકે દેનેમેં તાઅમ્મુલ.
 દિએ બખ વાસ્તે હકકે ગદાને,
 મુંની ઉસકી સદા ખએરનીસાને;
 કહા ખએરનીસાને ઉસ ગદાસે,
 પ્યારા કુછ નહીં મુઝકો ખુદાસે.
 ન દે તુ વાસ્તા હક કા ખુદારા,
 ચહ હાજર હયે મેરા શબ્દીર પ્યારા;
 હયે હાજીર રાહે મવલા મે મેરી જન,
 કંઈ દરમંદ હક હી રહપે કુરબાન.
 ફુસેન ધમને અલી ધતનેમેં આયે,
 ધજારે સે બિરાદર કા ખુલાયે;
 કહા બાપસે કયું બાહેર ખડે હો,
 કિસી હમ જોલી લડકેસે લડે હો.
 ચેહ ફરમાયા હસનને અયે બિરાદર,
 નહીં આનેકા અબ મંચ ધરકે અંદર;
 મુજે બખ્શા પિદરને ધસ ગદાકો,
 મંચ દેખું કિસ તરહ ખએરનીસા કો.
 મેરી કહ બંદગી ખએરનીસા સે;
 તુ જાકર અરઝ મિન્તે મુસ્તફાસે;
 મમ જતા હું મુજે અબ દેખલો તુમ,
 જો કહેના હયે મેરે હકમે કહો તુમ.
 ખુદા જાને મઈમા યા જઈમા,
 અરઝ ખુને જીઅર અપના પીઝિમા.
 ચેહ મુંન જોહરાને ફરમાયા મદાસે,

મેરી 'હ અરઝ હમ તુઝ બેનવા સે;
 રળદે ધરમે' આનેકી હસનકો,
 ઝરા મંઝે દેખલું ઉસ ગુલ બદનકો.
 ગરઝ ધરમે' હસન જુસ વકત આઝે,
 મ્હોમદ બી વહાં તક્કરીશ લાઝે;
 કહા જોહરાને યા હઝરત પયગમ્બર,
 મેં દેતી હું પિસર રાહે ખુદા પર.
 'હંકહ જોહરાને ફીર પાની મંગાયા,
 ખુશીસે અપને બેટકો નિહલાયા;
 મંગા જોહરાને શીર સંદુક અમલી,
 વહોં હસનઝેનકી પોશ્વાક બદલી.
 તુરત ખાના બના ઉનકો ખીલાયા,
 ઉન્હેં રોરોકે છાતીસે લગાયા;
 કહા હસનઝેનકો ખેરન્તીસા ને,
 કીયા તુમકો જુદા મુઝસે ખુદાને.
 ખુદા જાને કહાં જાઓમે જાની,
 ફ્રમ બરખાદ મેરી ઝીંદગાની;
 મુજે તુમ બિન નહીં આરામ હોગા,
 મુજે રોનેસે કયા ઝોર ઠામ હોગા.
 મુકદ્દરમે' લિખીથી 'હ જુદાધ,
 ખુદાને ચેહ મુસીબત થી દીખાધ;
 વતનમે' જુસ ધડી આઝોમે પ્યારે,
 મુજે ઝીનદા ન તુમ પાઓમે પ્યારે.
 પુકાઈગી કિસે હસનઝેન કહ કર,
 જુલાઈગી કિસે તુરૈન કહ કર;
 જલેગા અતિશે સોઝાંસે સીના,
 નજર આવેગા અબ સુના મદીના.
 ન મેરી યાદ તુમ દીલસે જુલાનાં,
 બેટા તુમ જલદી અપને ધરકો આના;
 ચલે. તુમ દેકે અપના દાગ મુઝકો,
 ખુદા જન્નતકા બખશે બાગ તુમકો.
 ન નીકલા દિલકા કુછ અસ્માન મેરા,
 ન દેખા બીયાહમે શાદીકા સહરા;

રહી હમ્મીદ મેરી છઠી છમે,
 હુવા પયદા યેહ ગમ કયસા ખુશીમે.
 કલેજ થામકર રાતીથી જોહરા,
 ઓર અપની જનકો ખોતીથી જોહરા;
 કીયા જોહરાને જખ રોકર યેહ મઝકર,
 હુવા ગમસે નખી હાશમકા દિલ ચુર.
 નખી રાતેયે ઓર નાલાં અલીયે,
 મગર હસનએન ખુરરમ ઓર ખુશીયે.
 ક્રિયા ખેટાં કી શિર જુલ્હેમે શાના,
 વોહ શાના હો ગયા ગમકા નિશાના;
 હસન સે કાતમાને કી યેહ ગુશ્તાર,
 મેરે શખ્સીરસે તુમ રહિયો હંશયાર.
 ન હોવે રહ કબી આજુરદા દિલદાર,
 ખખરદારી સે અએ ખેટા ખખરદાર;
 કે તુઝ બિન કોન દિલદારી કરેગા,
 કે તુઝ બિન કોન હુશયારી કરેગા.
 ગદાકે પાસ ફિર ખચ્ચોંકો લાખ,
 કહા હાઝિર હય રહ મેરી કમાઈ;
 રહી દવલત રહી હશમત હય મેરી,
 રહી ધસમત રહી ન્યામત હય મેરી.
 ન દિલ યું સખત તુમ ખચ્ચોંકા કીજે,
 જો માંગે ચીઝ ઉનકો લાકે દીજે;
 અગર તુ સાહેબે અઉલાદ હોગા,
 તુજે ઓલાદ કા ગમ યાદ હોગા.
 નવાંસે હએ યેહ ખતમુલ સુરસલીં કે,
 પ્યારે હએ અમીરલ મોમીનીં કે;
 યેહ સૈયદ હએ મેરે શરઝદ જાની,
 મએ દેતી હું તુજે અપની નિશાની.
 ખુદાકે વાસ્તે હક ગોર કીજે,
 ન ધન માસુમોં કો તકલીફ દીજે;
 દીએ દોનો પિસર ધસ હી ગદા કો,
 કહા સોંપા તુમહેં ખેટા ખુદાકો.
 ક્રિયા રખસત વહીં હઝરત અલીને,

ધન્યજાત ધનકો દી હજરત નખીને;
 ચલે સેયદ વોહ જખ ધરસે નિકલકર,
 હુવા તખ ફાતમાકે ધરમે મહજર.
 મદીનેમે જો સખ ખુરદો કલાંથે,
 હરેક કી ચક્ષમસે આંસુ રવાંથે;
 નજર જખતક પડે શખ્ખીરો શખ્ખર,
 ન ઉતરી બામસે બિન્તે પયંબર.
 હુએ ગાયખ નજરસે જીસ ધડી વોહ,
 હુવા તખ ફાતમા પર દરદે અંદોહ;
 'અમીર' અખ કયા લિખુ જોહરાકી હાલત,
 કયામત હય કયામત હય કયામત
 રહ અફસાના નીલાયત ગમ ફીઝાં હય,
 કે રાવી જીસ્કા ખુદ જએતુલ અખા હએ;
 ગયે જખ ફાતમા કે લાલ દો કોસ,
 હુએ હિસ દશતકે સખ ખાર પાખાસ.
 મદીને સે ચલે જખ એક ફરસંગ,
 હુધ હસનએનકી હાલત બોહત તંગ;
 હુએ છાલોંસે પાઉં જખમી બિલકુલ,
 નજર આને લગે છાલે વોહ જખુ ગુલ.
 ખરેહના પાગમે છાલે પડે થે,
 હજારો ખાર છાલોમે ગીરેથે,
 વરસ સે હો ગયે જો પાગ મહજુર.
 હુએ થક કરકે દોનો બાધ માઅજુર,
 ન બચપનસે કબી પાગ ચલેથે;
 સદા સીનેપે જોહરા કે પલેથે,
 નખીકે દોશપર હોતેથે અસવાર.
 અલીકે દોશપર હોતેથે અસવાર,
 જો ધરમે છુટનીયોં ચલતેથે હસનએન,
 મોહમદ દખ કર હોતેથે બેચએન,
 અગર વોહ રહેતેથે જખ ધરકે અંદર.
 હોહા લેતેથે ગોદમે પંચમખર,
 અગર થક કરકે સો જતેથે મુઝતર;

તો જોહરા દાખતીથી પાછા રોકર
 અજીને શતેમા હો જનની દાખ.
 ફલકને ઉનકો ચેહ ગરદીશ દીખાધ,
 વોહ નાજુક ગુલસે થે દોનોંકે દુખસાર;
 ગયે મુરજા ખિજાંકે મિસલ એક બાર,
 નખીને પીકપર જનકો ચઢાયા.
 ફલકને દર બદર ઉનકો ફીરાયા,
 નખી જનકો ઉઠા લેતેયે ધરમે;
 ગયે વોહ પા અરહના હોકે અરમે,
 ગીરે ગશ ખાકે વોહ રૂએ ઝમીપર.
 અજબ સદમા હુવા અરસે ખરી'પર,
 કહાં હસનએનને ફીર ઉસ ગદાસે;
 અરે ઝાલીમ ઝરા તુ કર ખુદાસે,
 હમારા ગુલ બદન ચેહ નાઝતી હએ.
 હમે ચલનેકી અબ તાકાત નહીં હએ,
 ખુદા શાહદકે હમ દોનો ખિરાદર;
 રનએ હકપે રાઝી હએ સરાસર,
 કબી ધરસે નહીં હમ નિકલે પયદલ.
 અબી તુ લે ચલા હએ હમકો પયદલ,
 તલમ કરતે નહીં તુઝસે સવારી;
 સફરમે હએ મગર તકલીફ બારી,
 હમારી ધસ મુસીબત પર તરસ કર.
 હમારી ધસ અઝીયતપર તરસ કર,
 કહો તેરા વતન વોહ કોનસા હએ:
 હમે કિસ શેહરમે તુ લે ચલા હએ,
 હએ કિતની દુર ધર તેરા ચહાંસે.
 કહાં લે જએગા હમકો ચહાંસે,
 અગર દેએ હમારા હાલે મુજતર;
 તો દુશમનબી તરસ આવેગા હમપર,
 કહા દરવેશને હએ સખ્ત મુશકિલ.
 હે મેરા મુલક ચહાંસે તીસ મંઝીલ,
 હએ થકકર કે તુમ બેહોશ અફસોસ;

અબી તો ધર હએ મેરા તીનસો કાસ,
 તુમહેં અખ સખ હએ દરકાર હઝરત.
 ન હો ચલનેહે તુમ બેઝાર હઝરત,
 નખી જાદે હો તુમ જોહરાકે ફરજંદ;
 મુસીબતમેં રહો હર વકત ખુરસંદ,
 ન બાહેર સખકે પાઉં રખો તુમ.
 રઝાએ હકપે અખ સાબિત રહો તુમ,
 અબીસે પુ'છતેહો શેહર મેરા;
 હઝારો કાસ હએ બંદેકા ઢેરા,
 નખી ઝાદોંને ઉસકી ખાત સુનકર.
 ખરહના સર કિએ બા દીદએતર,
 વોહ જુલ્દેં મિસ્ત્રે ગુલ હાયોંપે રખકર;
 દુઆ માંગી કે યા મઅયુદે અકખર,
 ખુદાવંદા તુહી ઉકદે કુશા હએ,
 ખુદાવંદ તુહી હાજત રવા હએ.
 બહકકે અહમદ મુખ્તાર યા રખ,
 બહકકે હયદરે કરરાર યા રખ,
 બહકકે શાતમા ખાતુને જન્નત;
 બહકકે ઝએનબો કુલસુમ અસમત,
 ધલાહી મુસ્તેશકે હમ હએ માસુમ.
 અલી મુશકીલ કુશાકે હમ હએ માસુમ,
 નખીકે હમ પ્યારે હએ ધલાહી;
 અલીકે હમ પ્યારે હએ ધલાહી,
 નહીં તાકત હમેં ચલનેકી મવલા.
 મમર તેરી રઝા હએ સખસે અવલા,
 વેહી અખ ધલતીજ હએ કિખરિયા સે;
 રિહાઇ દે તુ અખ મુશકીલ જલા સે,
 મદા જખસે હમેં લેકર ચલા હએ.
 મહીને બરકા રસ્તા કરજલા હએ,
 હમારી અખ દોખા વેહ પુર અસર હો;
 કે હએ ધસકા શેહેર નજહીક તર હો,
 શિરકતોકે કુવા યું હુકમે મવલા.

કે હએ ચે ઝલઝલા અઝ અરશે આલા,
 તનાળે ખીચલો નાકર ઝમીંકી;
 ન ગરદીશ હો કુશું ચરખે ખરીંકી,
 ને ઇસ દરવેશકી હોગી વીલામત.
 શીતાબી સામને કરદો બગામત,
 શીરશતોંને બ—મુબબ હુમકો ખારી;
 ઝમીંકો ખીચ લાએ એકખારી,
 હુવા વોહ શહેર ઇસકન્દર નમુદાર.
 કહા શહઝાદોંને અય મરદે હુશયાર,
 હમેં તકલીફ અબ ઝીયાદા ન હે તુ;
 પ્હી હએ શહેર તેરા દેખ લે તુ,
 કહા દરવેશને તુમકો કહું કયા.
 અબી તો કાલે કોસોંતક હએ સહરા,
 કહા હસનએનને અયે મરદે દરવેશ;
 કે હએ ખેરહમ તું ઝોર દુર અંદેશ,
 બ ચશમે દીલ ઝરા કર ગોર બાઇ.
 વોહ તેરા શહેર દેતા હએ દીખાઇ,
 ગદાને શહેર અપના દેખ ઉસ આન;
 હુવા માનીંદ આઇને કે હએરાન,
 નઝર આયા ને અપના શહેર કીશવર.
 હુવા સકતેકે આલમમેં વોહ શશદર,
 તસવુર વોહ લગા કરને કો દરદીલ;
 હએ મેરા ધર યહાંસે તીસ મંઝીલ,
 લગા હુસ્નેએનસે કહેને વોહ કફીર.
 નખીકે હો નવાસે તુમહો સાહેર,
 ને દેખું શહેર મયે અપના યકામક;
 મએં નહુગર કહુંગા તુમહો બેશક,
 યહુદી નામ હએ મેરા નામવર.
 તુમહેં ઇસ શહેરમેં બેયુંગા નાકર,
 નહીં દરવેશ હું મએં ના ગદા હું;
 યહુદી કોમકા અહલે બહા હું,
 તુમહેં મંચ માંગકર લાયા દગા સે.

ન હોગી મુખવસી અમ ઇસ બલાસે,
 મય અમ બેચુંગા તુમકો ઇસ મકાંપર;
 ન પાએંગે ખબર વહલાહ પયમખર,
 ગયા લેકર ગદા જલસેકે અનદર.
 કે થા વોહ શહરકા હાકિમ સિતમગર,
 ચહુદી થા વોહ કાશીર નામ શમશાહ;
 કે થા વોહ શહર જલસા જિસ્સે આપાદ,
 થા ઉસ ઝલિમકે ઘરમેં એક દુખતર.
 ખશીકલે મુજદએ લહમા સરાસર,
 ન થી ઇનસાનકી સુરત વોહ મુરદાર;
 ન થી હએવાનકી સુરત વોહ ખુખાર,
 પિયા કરતી વોહ દો ખુરદોંકા લોહ.
 ગલેસે વોહ લિપટ જતીથી બદખુ,
 ચહુદી થા વોહ કાશીર જો સીતમગાર;
 વોહ થા જલસે ખરદોંકા ખરીદાર,
 ઇસી બાઇસસે ઉસ જલસે અએ યાર;
 હમેશા ગરમ થા ખુરદોંકા બાઝાર,
 ગદા શહઝાદોંકા જલસે લાયા;
 જહાં ખુરદેથે વહાં લાકર બિઠાયા,
 હુવા જીખરીલકો ચેહ હુકમે ખારી.
 તુ જા જલસે ખાતરસે હમારી,
 અલીકે લાલ હએં બિકનેકા આએ;
 વોહ હએં ખુરદોમેં બએઠે સર ઝુકાએ,
 કે જીતને ચોકમેં બએઠે હએં ખુરદે.
 તુ સબકો મોલલે આઝાદ કરદે,
 જમ આયા અમરે હક રહલ અમીંપર;
 વોહ પોહએ જલદીસે રએ ઝમીંપર,
 ખના રહુલ અમીં સુરત ખશરકી.
 રખી એક પાસ અપને થએલી ઝરકી,
 હુવા જીખરીલ ખુરદોંકા ખરીદદાર;
 કીયા આઝાદ સબ ખુરદોંકા ચેકખાર,
 હુવા બાઝાર જમ ખુરદોંસે ખાલી.

રહે હસનએન બાકી શાહે આલી
 મહુદી કી સવારી કા નકારા;
 ફુવા બાઝારમેં શીર આશકારા,
 કીયા ઉસને તસબુર દીલમેં આકાર.
 કે હએ પુરદોસે ખાલી આબ બાઝાર;
 સીવા દો બરદોં કે કોઇ નહીં હય,
 સો વોહબી લાગરો અદોહગીં હએ;
 ચેહ કી હસનએનસે હાકીમને ગુફતાર.
 અગર પુરદે હો તુમ મએં હું ખરીદદાર,
 કહા હસનએનને અએ મરદે સરદાર;
 ચેહ માલીક હએ હમારા ઓર મુખતાર,
 ચેહ સાહેબ હએ હમારા હમ હએ પુરદે.
 ચેહ બેચે યા હમેં આજાંદ કરદે;
 બે બેચેગા તો બીક નવેંગે હમબી;
 બે મારેગા સહેંગે હમ સીતમબી,
 ચેહ હાકીમ હએ હમારા હમ હએ મહકુમ.
 ચેહ છકરારી હમારા હમ હએ માસુમ,
 હમારે બાપ ઓર માને ખુશી હો;
 ખુદાકી રાહમેં બખશા હએ હમકો,
 ફુવા હાકીમ વોહ હએરાં બાત સુનકર.
 દીયા ઝર તોલકર ઉનકે બરાબર,
 મદાકા માલ ઓર દોલત દીયા વોહ;
 નખી ઝદોકો ધરમેં ભે ગયા વોહ,
 ફુવા ગુલ શહેરમેં હરએક મકાં પર.
 કે આએ યુસુફે કીનઆં યહાં પર,
 કીયારતકે લિયે આએ તમામી;
 હએ સબ મરદોં જન આકર સલામી,
 કોઇ બોલા કહે અફસોસ મલકર.
 ઇનહે માં બાગને બેચા હએ કયું કર,
 ખુદા જાને યહ કિસ માકે પિસર હએ;
 સ્પેરે ફુસ્તકે શમશેા કમર હએ,
 કોઇ બદલાદ માદર હોમખ વોહ;

કે એસે લાલ અપને ખો ગઈ વેહ
 કિયા ને અઝમ લડકોને સદરકા,
 યહ ક્યેસા થા જીમર માદર પિદરકા,
 કોઈ બોલા શિસ્તે હયેઝે બેઝક;
 કે જશકા સોર હયે અરશે ખરીતક,
 અબખસીરત અબખયેહ દિલખરી હયે,
 અબખ સુરત અબખ બલવાગરી હયે,
 કોઈ બોલા યેહ હયે તકરીર બેબ;
 કિસી બે રહમને ધસ બપે બેબ,
 યેહ લડકે હયે ગિરફતારે મતીમી.
 અયાં હયે રખપે આસારે મતીમી,
 તમાશા થા વહાં ગિરફ ઉનકે અંબોહ;
 કોઈ હયેરાં થા ઓર કોઈ દર્દ અંદોહ,
 ગયા દરખારમેં જીસદમ યહુદી.
 હુવા બંસ દેખકર ખુશરમ યહુદી.
 લગા દિલમેં તસજ્વુર કરને શમશાહ;
 નહીં હયે ધર મને શરબ દે દીલશાહ,
 મઝે ઉનકો અપની ફરબંદીમે લુગા,
 ઓર ધનકો સલતનત મઝે અપની દુગા,
 નખી બદોસે એકદિન ઉસને પુંજા;
 તુમહારા શહેર હયે ખતલાઓ કિસબ,
 ખતાઓ નામ તુમ જદ્દો પિદરકા.
 નશાં મુઝકો ખતાઓ અપને ધરકા,
 તુમહારી વાલિદાકા નામ કયા હયે;
 કહો હસબો નસખકા કયા પતા હયે,
 મુઝે તુમ નામબી અપના ખતાઓ.
 હકીકત મુલકકી અપને સુનાઓ,
 યેહ શરમાયા હસનને ઉંસ લખસે;
 હમ આએ હયે અરખકી સર ઝમીસે,
 મહમદ મુસ્તેશા હકકા ખારા.
 વેહ હયે ખતમુન નખી નાના હમારા,
 હમારા ખાપ શેર કિખરીયા હયે;

હમારી વાલીદા ખચેર-સીસા હચે,
 હમારા ખનદાં ફપરે અરખ હચે.
 સિઆદત યોર બની હાશિમ લકખ હચે,
 હમારા શહેર હચ શહેરે મદીના;
 રખા વચે ધરમે તાપુતે સકીના,
 સુના જખ નામ આદાને નખીકા.
 હયા હકરે જગર ઉસદમ લકખકા,
 કહા હસ્તચેનસે ઉસ બે હયાને;
 તુમહે બેગલ યહાં મેરે ખુદાને,
 મુઝેબી લાતો ઇજ્જતી કદમ હચે.
 તુમહારા રખના મેરે હકમે સમ હચે,
 તુમહે અખ કતલ ખંજરસે ફરંગા;
 મદીનેમે અલીસે ફિર લકુંગા,
 ન છોકુંગા તુમહે જતા મચે કીનહાર.
 તુમહારે હલકપર ફરંગા તલવાર,
 નહીં ડરતા હું મચે હઝરત અલીસે;
 કફ્રા જંગ મચે જાકર નખીસે,
 અદાવત હચે મુઝે ઉસ ખનદાચે.
 મિટાફંગા નિશાં ઉસ્કા જહાંસે,
 તુમહારે ખુનકા પ્યાસા હું કખકા;
 મંચ ફુશમન ખાસ હું ફપરે અરખકા,
 દીયા જલ્લાદકો ફિલ્દાર અહકામ;
 શિતાખીસે તુ કર દોનોંકા કલઆમ,
 વહાં બેચેહા હુવાયા કખને મશકુર.
 ચહુદીકા સુના જખ ઉસ્તે મશકુર,
 ક્રિયા ઉસ અખસને હાકિમસે તકરીર;
 ન કર તુ કલ ઇન લડકોકોં બેપીર,
 મદીનેમે ખખર પોંહચેગી જસ્દમ,
 સુજખાંને અરખ આવેગે ઉસદમ,
 અલીકી હોગી ફિર તુમપર ચડાઈ;
 ખુદા જાનેકે કેસી હો લડાઈ,

શુભઆને અરખ જીસ દમકે આવે.
 તેરે મુલકો સહર પર રતેહ પાવે,
 લડેગે જીસ ધડી અન્સાર ઉરકે;
 ન મુંહ મોડેંગે હરગીઝ યાર ઉંનકે,
 અમર હોંગે ચેહ લડકે ખાસ સાદાત.
 નઝર આવેગી ધનકી સખ કરાનત,
 અગર હએ ચેહ નખી ઝાદે મુકકર;
 ઘુ ધનસે મોજઝા કોઇ તલખ કર,
 તેરે ધરમે જો હએ એક મુઝમા દુખતર.
 પીયા કરતી હએ દો બરહેંકા ખુતર;
 હએ તેરે ધરમે ચેહ દુખતર જો હેરાન;
 ઘુફઝે મુરનદા હોવાગી ધનસાન,
 અગર હોજઝેગી ધનસાં વોહ દુખતર.
 તો હએ બેશક ચેહ સામતએને પયમ્મર,
 ઘુઝે દુનયામે શીર કુચ ગમ નહીં હએ;
 ઓર ધનદા કતલબી લાઝમ નહીં હએ,
 ચેહ ક્યદ હએ તો વોહ ધનસાન હોગી.
 ઘુમ્હારી જનબી કુરમાન હોગી,
 વોહ મુજગહ લાહમહાબીં તેરી જીએગી;
 વગર ન ખુન તો ધનદા પીએગી,
 મહુદીને કહા બહત ક્યદી હએ.
 જો ઘુને મસલહત ધસ વક્ત દી હએ,
 હુઝ જખ રાત જત્રીમ ધરમે આયા;
 નખી જહોં કોબી સાથ અપને લાયા,
 કાયા લેકર ઉંહેં હુજરેકે અંદર.
 કે રેહતીથી જહાં મજબુર દુખતર,
 અગર દુખતર ચેરી ધનસાક હોગી;
 ઘુમ્હારી મુખલસી ધસ આન હોધીં,
 ચેહ કેહકર વોહ હુવા ધરસે બરામદ.
 હુએ હએરાન પિસરાને મ્હોમ્મદ,
 કહી અખ્ખીરને અખ્ખરસે રોકર
 કરેગા કતલ હમકો ચેહ સિતમગર,

કઝા હમકો કહાં યેહ ખેંચ લાઇ.
 કે દેતી હએ અજલ હમકો દિખાઇ;
 શીરા એક ખારગી હમસે ઝમાના,
 ન અમ્મા હએ ન ખાખા હએ ન નાના.
 યેહ ફરમાયા હસનને અએ ગિરાદર,
 નહો તુ મુઝતેરખ બહરે પયખર;
 અગરએ યેહદી યહુ એહશેદી હએ,
 હમારી મેંત હીલેમેં નહીં હએ.
 પીઉમા ઝેહેર મએ જામે કઝામેં.
 શાહાદત હોગી તેરી કરખલામેં;
 હમેં યહાં ઇમ લીએ તકદીર લાઇ,
 કરેં તલકીન દસ કાશીરકો બાન;
 પડે કલમા નબીયા યેહ યહુલી,
 મુતી હોવે નખીકા યેહ યહુલી.
 દોઆ મગો યે દરગાહે ખુદામેં,
 કે લાડી ઇસકી ઇનસાં હો જહાંમે,
 હુસએનાંને દોઆ કી પા દીલો ઝાર;
 ખુદાવંદા તુ હએ કર શાહે ઇસરાયર,
 દુગાના પઢકે શાહઝાદોને કિસદમ,
 દોઆ ખાંગી બદરગાહે મોઅઝમ,
 ખુદાવંદા તુફેલ અપને કરમકા;
 તસદ્દુક મુસતશા શાહે ઉમમકા,
 ખુદાવંદા તસદ્દુક મુરતુઝાકા;
 ખુદાવંદા તસદ્દુક શતેમાકા,
 તેરે મેહબુબ કે હમ હએ નવાસે.
 દોઆ મકબુલ કર અપની અતાસે,
 હમારી અબ દોઆકો યેહ અસર દે;
 તુ ઇમ દુખતરકો રસકે ફુર કર દે,
 શીરશ્ચતોકો હુવા તમ હુકમે ખારી.
 દુગાના પઢ કરો જલદી તમારી,
 મેરે મેહબુબકે ફરઝદ સાદત;
 હુવે હએ અમ વોહ મશ્ગુલે મુનાજાત,
 દોઆ કરતે હએ વોહ આમિન કહો તુમ,

નખી ઝાઢોકે સખ તાબે રહો વ્રમ,
 દોઢ્યા માંગી નખી નહોં ને' જસદમ;
 કુવો ફજલોં કરમ રહેયે દોઢ્યાલેમ,
 કંઈ તારિક કયા મઝે ઉસ પરીકા.
 કે સરસે પાઉંતક જલવામરીથી,
 કીયાં સિંજદા ખુદાકો નીજનીને;
 પડહા કલમા નખીકા મહબબીને,
 પકડકદ હાથ ઉસકા લાઝે સખખીર.
 જહોંયા વોહ ચકુદી કામ બે પીર,
 મેહ ફરમાયા હસનને ઉસ લખ મેં;
 અય ઝાલીમ દેખલે ઇસ મહેબબીકા,
 તઅજુબ મેં મુવા ઉસદમ ચકુદી.
 ગિરા બેહોશ હો ઉસદમ ચકુદી,
 કુવે હઝેરાં સખ અરકાંને દોલત;
 લાઝે સખ માંગને ઇમાનકી દોલત,
 કરો બહર ખુદા તલકીન હમકો.
 ખતાઓ મુસ્તશકા દીન હમકો,
 ચકુદીને કીયા ઉસ વક્ત તકરીર;
 ખુદાકે વાસ્તે હોં અફુ તકરીર,
 કરો ઇરશાદ અબ કુકમે નખીકા.
 મમ ચાકર દિલસે ફૂ મોલા અલીકાં,
 રહા મંય અબતલક મહરમ દીપ્તે;
 નચા વાકિફ મમે ખતમુલ મુરસલિંસે,
 રહુગા આપકે દરકા સલામી,
 કંઈગા આપકે ધરકી મુલામી,
 ન કી મેને વ્રમહારી કદરદાની;
 કુધ બરબાદ મેરી કીદમાની,
 ઉતારકર તખ્તસે વોહ મસ્જે હાકીમ,
 કદમ હસનએન કે મુમે બસદ ગમ,
 કહા ઉસને કરો મુઝકો મુસલમાન.
 મેં સખ્યે દિલસે લાયા વ્રમપે ઇમાન,

મુઝે રાહે નખી ધરજાદ કીજયે,
 ચેહ હસમત સલતનત સખ મેરીલીજયે
 મુખારક હો તુમ્હે ચેહ તખ્ત ઓર તાજ,
 કરો તુમ શોડસે ઇસ મુલકમેં રાજ,
 નહીં કુચ બાદશાહીસે હમેં કામ;
 કીશમત હમેં હમેં અલ્લાહકા નામ
 કીયા હસનએનને તલકીન ઉલકા,
 બતાયા મુસ્તકાકા દીન ઉલકા,
 કહા ઉસ મરદસે હઝરત હસનને;
 તુઝે બખ્શા ખુદાએ ખુલ મીનનને,
 કહા હગનએનને અએ મરદે વાહી;
 મુખારક હો તુજે ચેહ તખ્તે શાહી,
 હમારા નાના હય શાહે દોઅલમ;
 હમારા બાપ હમેં હર શયપે હાકમ
 નખી સુલતાન હંચ કવનો મકાંકે.
 બલી સરદાર હંચ દીનો બહાંકે,
 નહીં ખ્વાહીશ હમેં બહો હક્કમકી;
 હમેં સરદારી હમેં અરબો અજમકી,
 તુ આકા હમેં હમારા હમ હમેં બરદે;
 હમેં નામે ખુદા આજાદ કરદે,
 મિલે બકરકે હમ બહો અબાસે.
 કરે કુછ ઇલતિબ ખએરૂલ નીસાસે,
 કહા ઉસ શાહને બા અશને ખુખાર;
 ચેહ હઝરત મુઝસે શરમાઇ તકરાર,
 મએ બંદા હું દીલોબસે તુમહારા
 મુઝે આજાદ તુમ કરદો ખુદારા,
 કિએ તબ શાહઝાદોને મુસલમાન;
 હમેં તબ મરદો ઝન દોનોપે કુરબાન,
 મએ ખુત તોડને અસદમ વહાંકે;
 સનાખ્વાં હો ગએ શખરે ઝમાં કે,
 સદા ખુતબાનેસે આઇ ચેહ બાહમ.

તરહમ યા નખી અલ્લાહ તરહમ,
 કીસી ખુતને તો યું આકર પુકારા;
 કીસીને તો રસુલ્લાહ પુકારા,
 કુંકે સીજદેકે અંદર ખુત ઝમીં પર.
 ખુદાવંદા તુ હએ અલ્લાહો અકબર,
 ખુતોંસે હો ગયા ખુતખાના સખ સાફ;
 ન મારે ખુત પરસ્તીમેં કોઈ લાફ,
 હુએ સારે ખરહમન તખ મુસલમાન.
 કોઈ સદકે કોઈ હોતાથા કુરખાન,
 કીયા ઉન સુરએ ઈશ્રાહીમકો યાદ;
 હુવા સવ(૧૦૦)જનસે કુરખાન સમજાદ,
 કહીતો સુરએ મરયમકી હએ યાદ.
 કે યાને કાફ હાયા અએન ઓર સ્વાદ,
 કહીં સુરે મહમદકી નીદાથી;
 કહીં સુરે તગાખુનકી સદાથી,
 પડહે હરેકને જખ સુરએ તુર.
 હુવા ઉસ તુરસે ખુતખાના માજુર,
 લએ એક એક ખુતકે ચાર હોને;
 ઓર ઉઝાબી લગા દોજખ મેં રોને;
 નખી ઝાદોંને ચેહ ફરમાયા ઉસ્કો.
 રબ્બ અખ ધરકે જાનેકી દે હમકો,
 હમારી મુન્તઝીર હોવેગી જોહરા;
 ન જખતક જાયેગે રોવેગી જોહરા,
 કીયા શમશાદને લશ્કરકો ફરમાન.
 અબી હોવે સફરકા જાહ સામાન,
 નખી જોદોંકો ઘોડોં પર બઢીયા;
 જીલોમેં ઉનકે ખુદ શમશાદ આયા,
 મદીનેમેં હુધ દાખલ સવારી.
 તો ખલકત શહેરકી ઉસદમ પુકારી,
 કીસીને દી ખખર જોહરાકો જાકર;
 કે આએ ખેશ્સે શખખીરો શખ પર,

કહા ચેહ ખાત સુન ખેરનનીસાને.
 કીયા મુઝપર કરમ રખ્યુલ હલાને,
 ફુલે જીસ વકત હાખીલ ધરમે ફરજદ;
 દીલે જોહરા ફુવા અબ બસકે ખુરસદ
 લગી રોરો બલાએ લેને જોહરા.
 લગી સખકો દોઆએ દેને જોહરા,
 લગી વોહ પુંછને હાલત સફરકી;
 કહે હસનએનને સામે સહરકી.
 કહા સમસાદકા અહવાલ સારા,
 અબ ઉનકો સહેરકે બાહેર ઉતારા;
 અલી રોને લગે શરતે ખુશીસે;
 લગાયે સાહજાદો કો ગલેસે.
 નખીને જબ સુના હસનએન બાએ,
 તો હઝરત બી યહાં તશરીફ લાએ;
 ચેહ પુછા મુસ્તફા ને હાતેમાંસે,
 હએં આએ ધરમે કયા દોનોં નવાસે.
 મુઝે યાદ આયા ઇસદમ કરબલાકા,
 છુટેગા બાગ જબ ખએરનનીસાકા;
 મુઝે વોહ મારખા અબ યાદ આયા,
 કે ઉસ ગમને મેરે દીલકો રલાયા.
 તરે શરઝંદ અબ આએ સફરસે,
 મીલે મુઝસેબી ખોર માદર પીદરસે;
 કરેજે કતલ પહલે ખુલ હસનકો,
 મીલેગા જહેર પાનીમેં હસનકો.
 ન દેગા કોઇ તસલી જોર દીલાસા,
 રહેગા તીન દીન રનમેં પ્યાસા;
 નહોજેપાસ કોઇઉનકે યારો મમખવાર,
 કરેજે કતલ ઉસકો વોહ સીતમગાર.
 સુના જબ ઝિકર ઉસ ને કરબલાકા,
 ફુવા ટુકડે જીઅર ખએરનનીસાકા;
 ચેહ ફરમાયા નખીને અબ પ્યારી,

પુંડી ખવાહેજાં જો હય તકહીર આરી,
 શહાદત હોગી જાળ મળને અલીકી.
 ચેહ બખશાએગા હિમ્મત મુઝને ખીંકી,
 અમીર અબ કયા ચહા હેગા વુઝે જોશ;
 હુવા માતમસે સખ કાગઝ સિયાહ પોશ.
 દોઆ કર વુ બદરગાહે ખુદાવંદ,
 કહે ઇકબાલસે ઇકબાલ ખુરસંદ;
 ખુદાવંદા તસદ્દુક મુસ્તફા કા.
 તસદ્દુક મુરતેઝા આર ફાતેમાકા,
 મુઝે ફુનયામેં બરખુદાર કર વું;
 મુઝે શખ્શીરકા જોવાર કર વુ;
 જીયારત શિર કંઈ શાહે બખસકી
 જીયારત શાહે શાહદાકી કંઈબી
 તમન્ના હએ ગેરી ચેહ દુસરી ઝોર,
 કંઈ ઇકબાલસે મએં સઝેર લાહોર.

મુનાઝત રસુલે ખુદાકી.

તમન્ના હએ મદીનેકી દીખાદે યા રસુલુલ્લા,
 મુઝે વોહ રોઝએ અનવર બતાદો યા રસુલુલ્લા;
 મદીનેસે કોઇ આતા હયે નીટલ દીલબરસે જાતા હએ,
 રહું મએં હિંદમે કબતક ખુલાલો યા રસુલુલ્લા.
 શરકા કુછ ન સામા હએ મેરા હાલે પરેશાં હએ,
 મુઝે વુમ દીન ફુનયામેં સંબાલો યા રસુલુલ્લા;
 ન કોઇ બખશીશકા હીલા હ ન વુઝખીન વસીલા હએ
 સહારા આપ—દમકા હએ મુઝકો યા રસુલુલ્લા.
 ન હય કોઇ નાતા ઝોર નાતી ન કોઇ સંગ ઝોર સાથી
 મુઝે કએ? મુસીબતસે નિકાલા યા રસુલુલ્લા;
 વુમહારી જાત રહમત હએ વુમહેં ઇબને સશઅત હએ,
 મુઝે વુમ રેહિ મહશરમેં હુદાલો યા રસુલુલ્લા.
 વુમહારા નામ ખારા હએ વુમહારા કામ ન્યારા હએ;
 મુઝે વુમ હક તઆલાસે મિલાઓ યા રસુલુલ્લા.
 મુનાહકા બોઝ બારી હએ નિહાયત બે કરારી હએ.

અઝબોસે ક્યામતમેં બચાઓ યા રસુલુલ્લા.
 મેરા કુલ મુશીકલ હો મુરાદે મનકી હાંસીવ હો,
 ભરા અસ્માવ હુએ દીલમેં દિલાઓ યા રસુલુલ્લા.
 ખડા રોરો કરેં જારી ન ચેન હુએ રાતદિન સારી,
 મેરી તુમ ધલતિબ્ન ધતની કબુલો યા રસુલુલ્લા.
 રહુ દુનયામેં ધજજતસે ક્યામતમેંબી દુરમતસે
 મેરા શિરનેકા લોગોમેં હશર હો યા રસુલુલ્લા,
 મેરે માં બાંપ ઓર બાઇ કુટુંબ ઓર ખેશ મા બાઇ,
 ખુદકે બહારે રમતમેં ડુગાદો યા રસુલુલ્લા.
 નહોં મોહતાઝ વોહ કિસ્કે દિલા તામેંનહુએ વો જિસ્કે;
 હમારે વાસ્તે હકચે તુમ માંગો યા રસુલુલ્લા.
 તવસુલ આસકા બસ હુએ તુમહારી ઝાતકો જસ હુએ;
 નખીયોંપર કિએ એહશ્વાન તુમ હો યા રસુલુલ્લા.
 તુમહારે દરપે જો આયા મુરાદેં મનકા ભર પાયા.
 મુઝે બી ખવાને ન્યામતસે દિલાદો યા રસુલુલ્લા.
 અતાહો શારિયુસ્માલી દીલા મુઝકો મદાંઅલી;
 ચેહી હુએ અબ દોઆ મેરી કબુલો યા રસુલુલ્લા.

તમામ શુદ્ધ.

નોવેલ.

જોશે જવાની ઉંદે વસ્તે જમીલ.

યે વોહ અછુતા નોવેલ હય, અસ્મેં ચોરતુકો અથેજ પઢા કર બેપરદા કરનેસે કયા બુરે નતીજે બુહુરમેં આતે હંય, ઉસ્કા સીન હીયા ગયા હય, હુસ્નો ઇશકકી અતી બાજતી તસ્વીરે આશોકાના ખત કીતાબત એક હીલકશ તરીકેમેં લીખે ગએ હંય. કીંમત. રૂ. ૦-૪-૦

નાસીરે ઇશક. એક હીલ ચરપ ઇશકીયા નોવેલ. કીં. ૦-૩-૦

તારીખ.

મકકા મોઅઝ ઝમા.

યેહ વો આલી મકામકી તવારીખ હય, કે અસ્કે નામ ચોર બુબુર્ગીસે તમામ ઇસ્લામી લાઈ વાકેફ હોંગે, ઇસ કીતાબમેં કઅબેશરીફ ચોર હરમ મોહતરમકી ઇમારતકા બીકર હય, ચોર મસ્જેદુલ હરામકે શરાઈફ ચોર કરામાત ચોર અબાયબ હાલાતબે પેશ્તરકે ઝમાનેમેં વાકેઅ હુવે હંય હરબ હંય, યેહ કીતાબમેં ચાર બાબ હંય

બાબ પહેલા.

ફસલ પહેલી—અસ્માકે (નામુકે) બયાનમેં ફસલ દુસરી મકકા મોઅઝ ઝમાકી આબાદીકે બયાનમેં, ફસલ તીસરી—મકકા મોઅઝ ઝમા ચોર મહીના મુનબરાકી ફઝીલત, ફસલ ચોથી—મકકા મોઅઝ ઝમાકો વતન બનાનેમેં લી અકવાલ મુબતલીફ હંય, ફસલ પાંચમી—ઉન મુતબર—રીક જગુકે બયાનમેં જહાં દોઆ મકબુલ હોતી હય, ફસલ છઠી—મકકે કે મકાનાત ચોર ઝમીનકે બેચને ચોર કીસયા લેનેકે હુકુમકે બયાનમેં.

બાબ દુસરા.

ખાનચોકા બાકી તામીરકે બયાનમેં, ચોર આહે કમઝમ
ચોર ઉરકે શરફકે ઝીકરમેં, ચોર કમઝમેં જવાહીર ચોર
મીલાકું ચોર નઝરૂંકી ફેરીયતમેં.

બાબ તીસરા

ઉસ બયાનમેં કે મસ્જીદ હરામકી વહે પહેલે કમાથી
ચોર ઉરકે બાદ કીસ કહર બદલ્લ ગઇ ચોર નો મઝમૂન
ઉરકે મોતઅલીક હય.

બાબ ચોથા.

આલે ઉસમાનકે કાયમ હોનેકા ખ્યાન વગયરા વગયરા,
ચોર બહોતસે હાલાત દરજ હંચ ચે કીતાબ ગોયા મક્કા
મોઅઝ ઝમાકી ગાઇડ હય નો સાહબ હજ પદ આય હંચ
ચોર નો જાનેકા ઇરાદા રખતે હંચ, ઉન્કે લીએ તો ચે
કીતાબ બે ઇતીહા સુફીહ હય મક્કા મોઅઝ ઝમાકે હાલા-
તસે વાફેહ હોનેકે લીએ ઇસ્સે બદલ્લ ચોર કોઇ કીતાબ
નહીં, ચેહ કીતાબ પેહલે અરબીમેં થી બાદ હિંદુ હુઇ મમ્મર
સુકે હિંદુ નહીં જાનનેવાલે મુસલમાનશાઇ ઇસત્ર બાતીની
ફેલ નહીં ઉઠા સકતે ચે ઇસ લીએ હમને ઇસકો હિંદુ
જખાન ચોર ગુજરાતી હરફેમેં ઉમદા ગઝેઝ કાગજપર
જપવાઇ હય ચોર રંગીન પુર નકશો નીગરવાલે ટાઈ-
ટલકી ઉમદા પક્કી જીન્દ બંધાઇ હય. ઇતની તમામ
મુબયુપર કીમત સીફ રૂ. ૦-૧૨-૦

મીલનેકા પત્ર—

મીચાં બદરદીન હુસેનુદીન નીજામી.

બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર.

ઠે. ત્રણહરવાજા—અમદાવાદ.

